

Antonia Pavlic 8-8-1
7019 - 60th Lane
Ridgewood
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

Serving Chicago, Milwaukee, Waukegan, Duluth, Joliet, San Francisco,
Pittsburgh, New York, Toronto, Montreal, Lethbridge, Winnipeg

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

Iran postal ameriško britanska postojanka

Amerika in Anglija oborožujeta Iran, da bo sposoben prevzeti vlogo varovalca področja Iranskega zaliva, ko se bo Anglija umaknila od tam.

LONDON, Ang. — Nemirni arabski svet in angleški sklep, da se umakne iz Perzijskega zaliva, sta prisilila Ameriko in Anglijo, da se sporazumeta, kako bosta skupaj uveljavili svoj ugled in vpliv v Perzijskem zalivu. Dogovor je bil napravljen že pred 3-4 leti. Naša dežela in Anglija sta se obvezali, da oborožita iransko narodno obrambo. To delo je bilo začeto l. 1968, bo pa končano šele v par letih. Da je izbor padel na Iran, je bilo prirodno.

Arabski svet je postajal po prvem spopadu med Izraelom in njegovimi sosedi faktor, ki se nanj ni mogoče zanesti. Vse arabske države živijo v svojevrstni domišljiji, ki je prepletkana s pretiranim nacionalizmom in meglenim socializmom, ki ga velikokrat še v Kremlju ne razumejo dobro. Poleg tega je Kremelj prevzel nalogo varuha in dobavitelja posojil in poklonov za večino arabskih držav, Anglosaksoncem ni torej postalo drugače, kot da se opreje na Izrael. Med Turčijo in Iranom ni ene države, ki bi ji mogli prisoditi stalnost režima.

Na drugi strani tudi razmere v Pakistanu niso bile nikoli idealne, povrhu je pa Pakistan v stalnem sporu z Indijo. Amerika in Anglija skušata biti z njim v dobrih stikih, toda nihče ne more jamčiti, kakšna bodočnost čaka to deželo, ako bo sploh mogla obstojati v sedanjem obsegu.

Tako je samo Iran odgovarjal kolikor toliko našim in britanskim narodnim interesom. Od tod tako tesna povezanost vseh treh držav ki pa jo ni nobena od treh držav obešala na veliki zvon. Iran ni hotel dražiti Sovjetije, Amerika in Anglija pa nista zaradi Irana hoteli razburjati arabskega sveta. Sedaj je položaj dozorel, da Amerika in Anglija lahko odkrito govorita o Iranu kot zavezniku prvega razreda, ne da bi zaradi tega prišli v spor s katerokoli drugo velesilo. Cenijo, da sta obe deželi vtaknili v iransko narodno obrambo nad bilijon dolarjev, vendar je del dobav bil v redu plačan, posebno to, kar veža za moderno orožje.

Iran postaja tako važna prijateljstva država Amerike in Britanije, kot tega pred nekaj leti nihče ni pričakoval, le Anglija je pravočasno mislila na to.

Velik kup premoga

WHEELING, W. Va. — V državi West Virginia so nakopili od leta 1800 skupno okoli 5 bilijonov ton premoga. Kar čeden kup!

Novi grobovi

Mary Race
Včeraj zjutraj je umrla na domu svojega sina 89 let stara Mary Race, roj. Metlika v Rodiku pri Divaci v Slovenskem primorju, vdova po l. 1953 umrlem možu Franku, mati Mrs. Andrew (Mary) Cajhen, pok. Franka, Mrs. Frances Strogin, Mrs. Ann Tercek Eckart, Freda J., Mrs. Robert (Rose) Sayle in Ludwiga. Zadnji upravlja Valley View negovališče. Prijem je pokojna umrla, živela pa je sicer na 15716 Holmes Avenue. Zapustila je 17 vnukov in vnukinj, 17 pravnukov in pravnukinj ter brate Franka, Jožefa in Antona (vsi v Jug.). Bila je članica Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete, Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ in SZZ. Pogreb bo iz Grdinovega pogrebnega zavoda na Lake Shore Blvd. v soboto ob 8.15, v cerkev Marije Vnebovzete ob 9., nato na Kalvarijo.

Vsi pozvani k svetosti

VATIKAN. — Papež Pavel VI. je dejal, da je vatikanski koncil poudaril, da smo vsi pozvani k svetosti in da je zato težko razumeti, kako nekateri ta koncil smatrajo za "osvoboditev od temeljnih moralnih načel".

Koncil je popravil napačno stališče, da je svetost "nekaj redkega in izrednega in jo je vrnil k njenemu zgodovinskemu izvoru, ko so bili vsi kristjani imenovani 'svetniki'", je dejal sv. oče, nato pa dodal:

"Živimo v dobi moralne ohlapnosti, ki zelo težko spada v pravično tolmačenje pravega krščanskega in človeškega smisla".

Ni šlo vse gladko pri razgovorih v Peipingu

WASHINGTON, D.C. — Glasovi iz vladnih krogov trdijo, da razgovori med H. Kissingerjem in Ču En-lajem v Peipingu niso potekali gladko. Dvakrat naj bi bilo v tistih 20 urah prišlo skoro do razhoda.

Kaj naj bi bilo razgovore v Peipingu spravilo v nevarnost, ni znano. Tisti, ki o tem kaj vedo, so tiho tako v Washingtonu kot v Peipingu.

Vodnik sudanske KP je bil včeraj obešen

Posebno vojaško sodišče je obsodilo na smrt Abdela Khaleka Mahjoub, ki so ga nato včeraj zjutraj obešili.

KARTUM, Sud. — Vojaško sodišče je v delno javni razpravi, h kateri je bilo povabljeni večje število tujih časnika, obsodilo na smrt z obešenjem vodnika Sudanske Komunistične partije Abdela Khaleka Mahjoub. Sodba je bila včeraj zjutraj izvršena, kot je objavil radio Obdurman.

Prav tako je bil obsojen in obešen bivši minister dr. Joseph Garang. Tudi on naj bi bil podpiral vojaški levičarski prevrat. Obtožnica proti Mahjoubu je trdila, da je bil on glavni organizator. Doslje so uradno ustrelili in obesili 14 znanih osebnosti kot vodnike ali sodelavce upora. Zaprtih imajo baje še preko 40 oseb, pretežno vojakov.

Ko Numeirijeva vlada strelja komuniste in njihove podpornike, je začela Moskva glasno protestirati. Sudansko vlado, ki ji je v zadnjih letih dobavila velike količine orožja, dolži nasilja nad "patrioti". V Sovjetski zvezi zahtevajo na javnih zborovanjih, da sudanska vlada prijete "patriote" izpusti. Ker Numeirija podpirata Libija in Egipt utegnejo sovjetski protesti in pozivi neugodno vplivati ne le v Kartumu, ampak tudi v Tripoliju in Kairu.

Sovjeti bi radi v Maroko

RABAT, Mar. — Sovjetska zveza bi rada dobila v Maroku oporišče za svoje vojno brodogradnjo, pa ji to ni uspelo. Zato trdijo, da je bila "zelo zainteresirana" na zadnjim vojaškim uporu proti kralju Hasanu, ki pa je v par urah propadel.

Ozadje tega upora še vedni ni jasno. Nekateri ga spravljajo v zvezo s trenji med arabskimi in berberskimi oficirji v kraljevi armadi. Berberi predstavljajo starejši del prebivalstva, medtem ko so prišli Arabci v Maroko pred več kot tisoč leti kot osvojitelji.

Zločinstvo se tudi v Afriki naglo razširja

NAIROBI, Ken. — Porast zločinov je postalo pereče in važno vprašanje v afriških državah, posebno v Keniji, Ugandi, Nigeriji, pa seveda tudi v Kongu in drugod v črnem delu Afrike. Ljudje se sicer ne boje hoditi po ulicah v nočnih urah, kot je to marsikje v Združenih državah, jezi pa jih porast ropov, kraj in vlomov.

Napadi na policijo so v afriških mestih komaj poznani, tamkajšnji zločinci se spravljajo največ na pridobitev imovine, je pa seveda tudi precej zločinov in nasilja iz plemenskih, osebnih in drugih razlogov. Oblasti nastopajo ostro. Tako so na primer v Nigeriji javno ustrelili samo letos preko 40 na smrt obsojenih zločincev.

Vlada Kenije, kjer so postali v glavnem mestu posebno pogosti ropi bank, je objavila, da bo obnovila smrtno kazen. Uganda si je postavila za eno prvih nalog boj proti zločincem, ki so se povežali kar v skupine.

Prebivalstvo je na zločince strašno hudo in ne zgodi se redko, da tatu ujamejo in na mestu ubijejo. Tatvina med člani istega plemena je ponekod v Afriki še vedno kaznivna s smrtjo. To plemensko pravo ima svoj vpliv tudi na splošno javno pravo.

Izgradnja pred "zidom" v Berlinu

BERLIN, Nem. — Ko so koncem preteklega tedna hoteli trije mladi Vzhodni Nemci pobegniti preko "zidu", jih je rdeča policija odkrila in na nje streljala. Eden od njih je bil mrtev, druga dva pa ujeta. To streljanje je povzročilo v Zahodni Nemčiji tolikšno nevoljo, da je vlada v Bonnu protestirala in posvarila vlado Vzhodne Nemčije, da bo prekinila razgovore z njo, če pride znova do takega streljanja.

Letos 13. avgusta bo minilo 10 let, od kar je bil zid med obema Berlinoma postavljen. V Berlinu se zato boje, da utegne vsaka malenkost sprožiti kake večje demonstracije, ki bodo seveda označile zaostre in pogajanja za ureditev položaja Zahodnega Berlina otežila.

APOLLO 15 V OBMOČJU LUNE

Vesoljska ladja je danes zjutraj prešla iz območja zemeljske težnosti v območje lunске in s tem začela povečevati svojo brzino. Ob 4.05 popoldne bo zakrožila vesoljska ladja okoli Lune v razdalji 65 do 195 milj. Pristanek na Luni je določen za jutri popoldne ob 1.48.

HOUSTON, Tex. — Polet Apollo 15 proti Luni poteka po sporedu brez posebnega vznemirjanja. Včeraj je začela puščati zaloga vode, ko je Scott spustil vanjo nekaj klora, kot je predpis za vsak večer. Pozval je središče poleta v Houston, od koder je dobil hitro navodilo, naj pritrdi napravo za vbrizgavanje klora, za kar ima orodje pri rokah. Scott je storil po navodilu in voda je bila ustavljena. Pokazalo se je, da se je enaka težava pojavila že tekem pripravljanja poleta na tleh in da je oni, ki jo je popravil, pustil orodje za popravilo kar na mestu.

Scott je sporočil, da ni steklo veliko vode. "Vse, kar moramo storiti zdaj, je obesiti nekaj brisač, da se posuše," je pravil Scott, pa nato dodal, da mu je žena sporočila, da je "itak čas, da se skoplje".

Avstronavti so dobili navodilo za obitje kratkega stika v nadzorni napravi glavnega motorja. Za vžig tega motorja sta na razpolago dva električna sistema, da bi ga bilo mogoče vžgati, če bi eden odpovedal. Navodilo pravi, da naj uporabijo za vžig motorja danes popoldne oba sistema. Raketni motor bodo vžgali ob 4.05 popoldne, da zavrejo polet vesoljske ladje in jo usmerijo v krožnje okoli Lune.

Ko bo vesoljska ladja že krožila okoli Lune, bo treščila na Lunino površino tretja stopnja rakete Saturn 5, ki potuje na Luno nekaj pred vesoljsko ladjo. Astronavti bodo imeli tako možnost opazovati učinek tega na Luno. Moč udarca bo beležila posebna naprava, ki je na Luni že od prej.

Vesoljska ladja in lunška ladja sta v redu in sposobni za vršenje nalog. Astronavti bodo nocoj ob 8.14 preusmerili vesoljsko ladjo tako, da se bo približala površini Lune na 50,000 čevljev. Ob 11.34 se bodo podali počivat, da bodo čili in pripravili.

vljeni za pristanek na Luni, ki se bo začel ob 1.48 popoldne z ločitvijo lunске ladje od matične ladje. — (Primerjajte sliko na 3. strani AD!).

Iresle so se gore, rodila se je — miš

Predsednik SFRJ Tito je govoril, da bo že pokazal upornim članom partije, da je dal izključiti le dva manjša pcmembna tovariša iz Zagreba.

BEograd, SFRJ. — Ni še pozabljeno, kako je Tito hodil po 6 republikah in grozil, koga vse bo postavil na hladno. Javnost je z zanimanjem čakala, kam bo Tito udaril. Končno je udarec padel na hrvaške tovariše v Zagrebu. Partijska konferenca hrvaških komunistov je namreč soglasno sklenila, da izključi iz stranke dva tovariša, po poklicu profesorja: Djodana in Veselico. Seveda je vsa uradna komunistična javnost soglasno pozdravila ta korak. Ni pa s tem mogla zabrisati nekaterih dejstev. Na primer: oba izključena tovariša sta res velika junaka v besedah in sta delala vodstvu težave s svojimi govori. Vplivna v partiji nista bila, sta, recimo, zastavonoši napram takim voditeljem, kot sta tovariša Tripalo in Bakarić.

Jasno je bilo dalje že na prvi pogled, da bo zagrebška ulica potegnila z Djodanom in Veselico in da bosta ta dva veljala za junaka dneva. Prvi vtis tega sklepa je bila misel, da je režim namenoma izbral dva komunista drugega razreda za žrtve, da vidi, kako bo na to reagirala hrvaška, pa tudi srbska, javnost. Če bo Tito nabiral take žrtve, ne bo partiji pomagal do zgubljenega ugleda.

Med tem so v Beogradu profesorji med tovariši zahtevali revizijo mej srbske republike, njih se pa Tito do sedaj ni dotaknil, dasiravno spada vprašanje republiških mej že sedaj med politično najkočljivejše v Jugoslaviji.

Črna borza sili v Čile

SANTIAGO, Čile. — O razmerah v čilenski republik ni bilo toliko pisani, ako ne bi vedeli, da danes gleda vsa Latinska Amerika na čilensko politiko in opazuje, kako predsednik Allende in njegova koalicija izvaja volivne obljube. Seveda jih skuša izvajati v duhu znana levičarske filozofije z nacionalizacijami, nadzorom cen, povišanjem mezd in plač, toda gospodarstvo ne uboga. Hodi svoja pota, ki pomenijo za Čile le razočaranje.

Nadzor cen je na primer preganjal blago iz trgovin, razvila se je zelo hitro črna borza na vseh področjih. Uslužbenci res zaslužijo sedaj 40% do 60% več, toda cene na črni borzi rastejo še hitreje. Režim bo najbrže prisiljen, da posnem Castra in vpelje racioniranje glavnih živilskih potrebščin, to mu pa ne bo povečalo simpatij v Latinski Ameriki.

Iz Clevelanda in okolice

K molitvi—
Članice Oltarnega društva fare Marije Vnebovzete bodo jutri, v petek, zvečer ob 8. molile v Grdinovem pogrebem zavodu na Lake Shore Blvd. rožni venec za umrlo Mary Race.

Prvi kandidat v 23. vardi—
Upokojeni uradnik Obalne straže Donald F. Carey je objavil, da bo kandidiral v 23. vardi za mestnega odbornika proti sedanjemu odborniku E. J. Turku. Carey je dejal, da je njegov cilj "povezati skupine k skupnemu delu".

Požigalci na delu—
Vzdolž Superior Avenue je postalo požiganje zapuščenih in napol zapuščenih zgradb vsakdanost. Tako so včeraj popoldne okoli petih zažgali napol zapuščenih stavbe med E. 105 in E. 107 St. Požar je napravil za okoli \$40,000 škode. Policija je videla fantine, ki so odnašali vino in pivo iz bližnje prodajalne pijač, ko je začelo goret, pa ni nikogar prišla.

K molitvi—
Članice Društva sv. Marije Magdalene št. 162 KSKJ je vabljeno jutri, v petek, ob 7. zvečer v Grdinov pogrebni zavod na Lake Shore Blvd. k molitvi za umrlo Mary Race.

Narodna noša—
Suknjič in telovnik od moške narodne noče sta na razpolago brezplačno. Kdor bi ju želel, naj kliče tel. 661-3777.

Dražji telefon—
Ohio Bell je objavila, da bo predložila zvišanje telefonskih pristojbin tako za medkrajevne kot za krajevne klice. Povišanje, je potrebno, trdi družba, ker je povišala v zadnji kolektivni delovni pogodbi plače uslužbenstvu.

Ce si brezobziren pri vožnji, ne pozabi, da se boš zaradi tega kesal!

Zadnje vesti

SAIGON, J. Viet. — Pretekli teden je padlo v bojih v Južnem Vietnamu 13 Amerikancev, 2 več kot teden prej. Na splošno vlada na bojiščih Južnega Vietnamata zatišje.

SANTIAGO, Čile. — Predsednik republike Allende bi rad pospešil socializacijo in je predložil razpust parlamenta, kjer sedaj nima večine.

LONDON, Vel. — Brit. — Delavska stranka je včeraj s 16:6 glasovom odločila, da bo proti vstopu Velike Britanije v Skupni trg. Zdi se, da bo kakih 50 njenih poslancev le glasovalo za vstop, kar naj bi zadoščalo za sprejem. Konservativna stranka, ki je na vladi, ima sicer večino v parlamentu, toda tudi v njenih vrstah je nekaj poslancev, ki vstopu nasprotujejo.

WASHINGTON, D.C. — Vlada je včeraj objavila, da je imela v proračunu za preteklo leto, ki se je končalo s 30. junijem, 23.2 bilijonov primanjkljaja. Izdatki so bili sicer še celo nekaj manjši od v januarju predvidenih, veliko manjši pa so bili dohodki.

WASHINGTON, D.C. — ZDA so imele v zunanji trgovini v preteklih treh mesecih 803 milijone primanjkljaja, največ od leta 1946!

Politiki se je začel smiliti čas

EGS pogodbo. To je bil pomemben korak, kajti v Angliji letos res nimajo pravih počitnic, tako živahna je debata in v protti EGS pogodbi. Pri vsem tem misli vlada, da bo v začetku jesenskega parlamentarnega zasedanja že imela toliko glasov za pogodbo, da bo lahko šla na glasovanje. S tem ne bo dosti zamujena, kajti EGS lahko zmeraj toliko spremeni svoj delovni program, da pogodbo spravi hitro pod streho tudi v njenih odločilnih organih. Po tolikih letih omahovanja in pogajanja je letošnje obravnavanje tega vprašanje res prava tekma s časom in, kot vse kaže, tudi uspešna.

Svoj letni delovni program hoče izvesti tudi Zahodna Nemčija. Ima v načrtu, da bodo berlinska "pogajanja" končana v zgodnji jeseni. Potem bo pa sledila kratka debata o ratifikaciji in pogodba med Moskvo in Bonnom bo lahko postala veljavna. To bi odprlo vrata pogajanjem za

zmanjšanje "obrambe" Srednje Evrope tako na NATO strani kot na strani držav Varšavskega pakta. To ni nič nemogočega, ako bo ostala na vrhu sedanja dobra volja pri vseh prizadetih državah. Seveda pa s tem ni rečeno, da bo pogodba o Srednji Evropi dobila že letos svojo definitivno vsebino. Glavno je, da bo prebit led. Sovjetska zveza bo na tem vprašanju imela sedaj več interesa. Ne zaupa prav nič sedanjim kitajski politik in se boji, da bo Peiping postal radi izboljšanih stikov z Ameriko preobrnjen in preveč zahteven, kar bi samo zaostrelo odnose med Moskvo in Peipingom. Zato bi Sovjeti radi čim prej zavarovali svoj hrbet v Evropi in ne bodo več tako zainteresirani na zavlačevanju, kot so bili do sedaj.

Čas je končno prišel do veljave tudi v Jugoslaviji. Titu se je sedaj vendarle zdelo preneumno, kako nje-

govni tovariši tratijo čas s praznim političnim razgovarjanjem. Jim je naravnost vsilil delovni program za celo leto in ne samo za posamezne predmete. Ustavne spremembe so morali spraviti na čisto do dogovorjenega roka, za spremembo vlade je predviden določen dan, počitnice so šle po vodi, kajti tudi jesensko delo je že časovno določeno. Seveda se tovariši maščujejo nad Titom s tem, da vsako zadevo obdelajo le na pol. Tako je vsebina novih paragrafov v ustavi in vsebina marsikaterega zakona še bolj nerazumljiva, kot je bila. Pa to nič ne de, kajti javni upravi ni na tem, da bi se mučila z izvajanjem novih zakonov.

Škoda je le, da se naša zvezna vlada ni odločila za program jesenskega dela. Seveda se mesecu počitnic ne bo odrekla, toda, kako bo delo potekalo po počitnicah, o tem pa v političnih krogih šele ugibajo.

Vremenski prerok pravi:

Oblačno in hladnejše. Najvišja temperatura okoli 73.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debevec

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 143 Thurs., July 29, 1971

Sovjetska zveza krepi svoje položaje v Sredozemskem morju

Sovjetska zveza je izrazito celinska sila, saj se razteza od sredine Evrope pa preko vse severne Azije do obal Tihga morja. Njene prometne zveze potekajo po kopnem, v moderni dobi tudi po zraku. Kljub temu so Rusi, katerih vodilna plast naj bi imela svoj izvor pri skandinavskih Varjagih, že v času kijevske države udarili na jug in se s svojim brodom v času Olega pojavili pred obzidjem Carigrada (I. 911). Ponovno je Rusijo usmeril v svet, na morje car Peter Veliki. Sam se je šel učiti graditi ladje na Holandsko in najemal nato tuje strokovnjake za gradnjo ladij v Rusiji.

Rusija je pod carji vzdrževala več brodomov, baltsko, črnomoško in daljnovzhodno. Od teh je moglo pluti vse leto le črnomoško, ker so bila oporišča ostalih dveh v delu zime zamrznjena. Rusija je zato v vsej svoji moderni zgodovini iskala pot do "toplega morja". Na eni strani je hotela postati dedič Turčije in si prisvojiti Bospor ter Dardanele, na drugi pa je rinila preko Irana na Indijski ocean.

Obe poti do toplega morja ji je vstrajno zapirala Velika Britanija, ki je v krimski vojni nastopila skupaj s Francijo in Sardinijo, ko je Rusija znova udarila na Turčijo. Zavezniške sile so zaplule skozi Dardanele in Bospor v Črno morje ter po daljšem obleganju zavzela glavno rusko pomorsko oporišče Sebastopol na Krimu. Sledil je mir v Parizu I. 1856, kjer je Rusija morala priznati nevtralizacijo Črnega morja.

Postopno se je Rusija okrepila in izgradila zopet tudi svojo pomorsko moč. Ta je doživela hud udarec v vojni z Japonci 1903 - 1905, ko so ti najprej oslabili rusko daljnovzhodno vojno brodom v napadom na Port Arthur nato pa uničili še rusko baltiško brodom pri Čušimi, ko je hitelo na pomoč daljnovzhodnemu. V prvi in v drugi svetovni vojni rusko brodom ne igralo nobene večje vloge.

Sovjetska zveza v času Stalina ni posevala posebne važnosti pomorskim silam. Po Stalinovi smrti se je položaj v tem pogledu spremenil. Sovjetska zveza, ki se je čutila močno v jedrskem orožju, medcelinskih raketah in v kopnih silah, se je začela uveljavljati tudi na morju. Najprej je gradila podmorniško brodom, nato pa tudi druge vrste bojnih ladij. Večina teh je, po sodbi strokovnjakov namenjena rabi v bližini obal, torej preje obrambi, kot pa nastopanju na svetovnih morjih.

V zadnjih letih sovjetsko vojno brodom naglo raste na vseh morjih. Sovjetska zveza vzdržuje štiri vojna brodom: severno - atlantsko ima oporišče v Murmansku, baltiško v Baltških pristaniščih Sovjetske zveze, črnomoško in daljnovzhodno - pacifiško. Vsako od njih je organizirano in sestavljeno v skladu s posebnimi potrebami in nalogami, ki mu jih sovjetski vodniki postavljajo.

Črnomoško brodom se v zadnjih letih vedno bolj stalno zadržuje v Sredozemskem morju, ko je dobilo svoja oporišča v Egiptu, Siriji in delno v Alžiriji. Najprej so pripule v Sredozemsko morje le manjše pomorske eskadre in se tam zadrževale malo časa. Postopno so bile eskadre večje in so ostajale v Sredozemskem morju po cele mesece. Zdaj so nekatere pomorske enote stalno v Sredozemskem morju. To niso le ladje črnomoškega brodoma, ampak od časa do časa tudi baltiškega in severno-atlantskega.

Sredi tega meseca je bilo na primer v Sredozemskem morju 55 sovjetskih bojnih ladij. Večina se je zadrževala v vzhodnem delu Sredozemskega morja, kjer imajo Sovjeti na razpolago oporišča v sirijskih pristaniščih Latakia in Tartus ter v egiptskih Port Said, Aleksandria in Mersa Matruh. V zahodnem delu Sredozemskega morja imajo trenutno možnost pristanka in oskrbe, vsaj delne, v alžirskem Mers-el-Kebir, največjem in najboljšem pomorskem oporišču na celotnem področju Sredozemskega morja.

Sovjetska zveza se prizadeva, da bi dobila možnost pristanka za svoje vojne ladje tudi na Malti in na Cipru. Oba ta otoka služita sedaj za oporišče pomorskim silam NATO, katerih jedro in glavno moč predstavlja ameriška Šesta flota. V sestavu te je bilo sredi tega meseca 44 ladij, torej 11 manj kot v sovjetskem vojnem brodom v Sredozemskem morju v istem času.

Malta, ki je bila dolgo glavno pomorsko oporišče Velike Britanije v Sredozemskem morju, hoče spremeniti svoj obrambno pogodbo z Veliko Britanijo, ki daje pomorskim silam NATO pravico rabe oporišča na otoku. Nova vlada se želi umakniti v nevtralnost in odpovedati gostoljubje NATO, posebno pa ameriški Šesti floti.

Na Cipru se pripravajo Grki in Turki, v njihov spor pa

stalno posegata Grčija in Turčija, kar slabi NATO v vzhodnem delu Sredozemskega morja. Ciprska vlada, ki je v rokah grške večine na otoku, je nezaupljiva tako do Aten kot do Ankare in je že nekajkrat namignila, da bo iskala pomoč v Moskvi, če bo v sili. V tem slučaju bi se Ciper spremenil iz pomorskega oporišča NATO v sovjetsko pomorsko oporišče. To bi bil seveda močan udarec NATO v vzhodnem delu Sredozemskega morja in na celotnem Srednjem vzhodu.

Amerika je v letih po drugi svetovni vojni čuvala Sredozemsko morje s svojo Šesto floto, ki je bila dejansko tam nemoten gospodar. Šesta flota je dopolnjevala NATO sile v Evropi in skrbela za mir na Srednjem vzhodu. To nalogo ima še danes, toda njene sile niso več tako prevladujoče, v sovjetskem vojnem brodomu je dobila močnega in nevarnega tekmeča. Doslej je imela Šesta flota prednost v dveh letalnosilkah, zdaj so dobili Sovjeti letalska oporišča v Egiptu, od koder moreje svoje vojne brodom in njegove nastope podpirati vsaj v vzhodnem delu Sredozemskega morja.

Za enkrat trdijo ameriški pomorski vodniki, da je Šesta flota še vedno toliko močna, da bo v slučaju sile lahko ukrotila sovjetsko vojno brodom v Sredozemskem morju in izpolnila tudi svoje naloge z napadom na cilje v južni Sovjetski zvezi, priznavajo pa tudi, da prihaja čas, ko v sedanji sestavi tem nalogam ne bo več kos.

BESEDA IZ NARODA

Zahvala gđc. Verbičeve

JOLIET, Ill. — Zelo presenečena sem bila, ko sem brala v Ameriški Domovini o svoji osemdesetletnici na dan sv. Alojzija.

Dolga je pot do 80-letnice, a meni se ni zdela dolga, ker so se dogodki v mojem življenju tako hitro odigrali. Poročevalci ni vedel napisati, kako so se moje učiteljske službe menjavale. V najlepšem spominu jih imam.

Moj nekdanji učencem Henrik Krenžar, ki sem ga učila na Brezovici pri Ljubljani, živi v Clevelandu. Bil je dober risar in eno izmed risb mi je dal za spomin. Bili so barvani jenski listi. V lepem spominu imam upravitelja Benedika z družino in Remškarjevo družino. Od teh živi na Gilbertu v Minnesoti ga. Pepca Gruđen z družino, ki me ne pozabi za nobene praznike ali god ter ga. Ivka z možem, nekdanjim pilotskim učiteljem. Moja upraviteljica na Brezovici je bila Mici Račičeva, ki še živi v Ljubljani.

Drugo službeno mesto je bilo na Dobrovi pri Ljubljani. Tam je bila upraviteljica gđc. Lina Hann in ko me je nadzoroval g. Gabršek v Sent Jurju pri Grosupljem, mi je povedal tole: "Vi ste imeli dve najboljši upraviteljici, sem prav zadovoljen z Vami. O prostem času me je povabil upravitelj Benedik, da sva na trnek lovila žabe, ki jih je njegova gospa prav dobro pripravila, a na njeno presenečenje jih nisem jedla, ker sem videla, kako so kraki migali, ko jih je solila.

Na Dobrovi sem se seznanila z Ambrožičevimi, ki so mi jih koleginja zelo hvalile. Žal, da je bila tam le supletura in odšla sem v St. Jur pri Grosupljem. Moja najboljša učenka od tam se me spominja za vsake praznike tu v Ameriki. Živi v Fontani v Kaliforniji. Iz St. Jurja poznam še Jennie Beber, ki živi v Jolietu in je znana kot najboljša delavka pri prireditvah v cerkvenem parku in tudi ob lemontskem medenem pikniku. Tu se ob nedeljah večkrat srečava pri slovenski maši.

Pa še tretjega Sentjurca poznam, ki je pa mlajši, doma iz Ponove vasi. Je profesor botanike dr. Goršič, ki živi s svojo družinico v Elmhurstu, kjer uči na kolegiju.

Iz St. Jurja sem prišla po praktičnem učiteljskem izpitu v Skocijan pri Turjaku. Takrat se je začela prva svetovna vojna. Upravitelj je bil ujetnik v Rusiji. Na moje prijetje in našeljo njenih staršev je prišla v Skocijan Mara Peterlinova, moja sošolka. Z njo me je vezalo lepo prijateljstvo in sva skupaj prebirali lepe knjige. Poročena

je bila zdaj z Jankom Jarcem, ki je letos umrl. Z njo si še dopisujem in občudujem njeno pesniško žilico.

V Skocijanu me je povabila mama č.g. Zrnca k petju na koro. V Skocijan je hodila družina mojega brata, ljudje so bili zelo prijazni. Po pouku sem hodila dvakrat tedensko na Turjak, kjer sem učila otroke grofa Auersperga in njegovo ženo slovenščino. Gospa je bila zelo marljiva. Včasih je prišla pogledat otroke in ko sta se nekoliko starejša fanta brcala pod mizo, sem jih postavila v kot. Gospa me je vprašala, kaj sta naredila. Povedala sem ji, da vzamem vsakokrat po enega fantka in po eno deklico na mojo stran pri mizi, pa sta hotela oba sedeti zraven. Veselo je vzkliknila: "Hvala Bogu, da je nekdo kaznoval moje otroke, domače učiteljice samo kričijo, kar pa nič ne zaleže. Z otroki in s starši smo bili veliki prijatelji in želeli so, da bi zaprosila za Turjak, da bi potem pošiljali otroke v šolo. Obljubili so mi hrano v gradu. Pa nisem mogla, ker je bila moja svakinja že zelo bolna in domači so želeli, da bi bila blizu Ljubljane. Ko je l. 1922 svakinja umrla in čez tri mesece še brat, sem se potrudila, da sem dobila mesto na Homecu pri Kamniku. Z bratom sva se menila, da bom gotovo dobila mesto na Homecu, če bo še Engelbert Gangl zame glasoval. Prosvetni šef je bil prof. Vadnjal. Otroci so slišali, kaj smo se pogovarjali in mlajši nečak, je takole zapel: "Marija Homecna, prosim za teto Boga, da b'njena prošnja bila pri sv. Ganglu uslišana."

Skocijanska cerkev je bila zelo lepa in od šole do nje je bila kratka pot čez pokopališče. Ko sem nekoč šla zvečer od Peterlinovih, sem zagledala na pokopališču rakev, v kateri je ležala žena, okostje je bilo še celo iz ust so se svetili beli zobje. Takrat sem jo prav hitro mahnila proti šoli.

Leta 1922 sem prišla torej na Homec. Od tam imam tudi najlepše spomine. Z Gostičevu družino nas je vezalo prijateljstvo. Vsi so bili pevci in igralci. Tenorist Jože Gostič in njegova sestra Angela sta mi bila zelo naklonjena. Pogosto sta igrala na društvenem odru na Homecu s sestrično Angelo, ki še živi v Dobropolju. Jože je hodil ob sobotah iz Ljubljane in prav rad pel ob nedeljah na koro, kjer je bil organist njegov stric Pavel. Ko je prišel od maše k svoji sestrični, se je rad ustavljal tam in mi povedal, kaj bo pel v operi. Večkrat sva zapela "Plainska roža", on alt, jaz sopran. Vedno je povedal, kaj ga uči

Betteto in mi rekel: Petje je lepa deklamacija, najprej lepo deklamiram pesem, nato pa jo zapojem. Njegova sestra Angela je bila najboljša igravka na homškem odru. Rada se spominjam lepih prireditev na Homecu. Gostičeva Reška je bila tudi dobra pevka in je ob novi maši č. g. Jagra igrala na orgle, da se je g. Stanoko Premrl čudil. Zdaj je vdova, poročena je bila s postajonačelnikom Golobom. Kadar prideva skupaj z go. Anico Gabrovo, ki je zdaj v Chicagu, se radi pogovarjava o Homecu. Zadnje leto sem imela tam še gospodinjsko šolo, vsak večer od sedmih do polnoči.

Po smrti mojega brata in sva-kinje mi je takratni prosvetni šef dr. Lončar pisal, naj prosim za Logatec, kjer so živel starši in kamor sta hodila nečaka na počitnice. Dobila sem službeno mesto v Dol. Logatcu. Ko so mi umrli oče in so mama ostali sami, sem dobila službo v Gor. Logatcu, kjer sem poučevala od 5. maja 1945. Lepa pisma dobivam od bivših učencev in učenek in neka učenka mi je pisala: "Vem, da niste nič zakrivila." Lep spomin imam na peti razred, kjer je veliko pomagal g. Jožko Cukale in so ga otroci tudi vzljubili. Dne 5. maja 1945 pa se je začel moj križev pot begunstva.

Imam pa lepe spomine na svoja učiteljska leta, na svoje nečake in nečakinjo Slavko, hčerko onega brata, ki živi v Ljubljani in mi pošlje marsikatero lepo knjigo ali ročno delo. Najhuje me je prizadela leta 1927 smrt nečaka dr. Francita, o katerem mi je rekel primarij kirurg v celjski bolnici: "To bo pa moj najboljši zdravnik." Leta 1945 so odpeljali v Teharje nečaka Silvota, kjer je umrl nasilne smrti kot domobranec. Hudo mi je, da ne morem biti z nečakom Pavletom, ki me je že tolikokrat povabil, da bi prišla v Argentino, a mi zdravnik ne svetuje.

Begunska pot me je vodila z našo dobro Rozi iz Logateca peš v Avstrijo, iz Beljaka v Italijo, pozneje v begunsko taborišče v Servigliano, nato v Senigalijo, kjer sem imela upraviteljsko službo, česar se rada spominjam. Imeli smo mladinski pevski zbor in kako radi smo zapeli Kuncič-Osanovo pesem "Čudežno ptičko imamo". Iz taborišča sem odšla na povabilo prof. Žitka v Trst k Sv. Jakobu. Tam sem službovala najprej kot tajnica v pisarni g. ravnatelja Stublja. On je bil zelo izobražen, govoril je več jezikov in lepo slovenščino. V Trstu sem imela najboljšo koleginja, gđc. Ivanko Cegnarjevo, gospo Polakovo s hčerko Vero in Sonjo Kregarjevo. Njen sinček Simon Peter je hodil v Trstu v slovensko šolo, oba z mamico sta bila izvrstna risarja in stanam vsem pomagala pri risanju. Pozabiti ne smem pridne učiteljice Fanike Ferenčakove, o kateri je rekel g. Stibelj: "Tako je pridna kot čebelica." Zelo je cenil go. Sonjo Kregarjevo in večkrat mi je rekel: "Kar hudo mi je, ker mora učiti, ona je namenjena za kaj drugega." Ko Italijani niso več dovolili, da bi bila begunka in pisarni, sem učila v petem dekliskem razredu. Po pouku pa sem še vedno rada pomagala gđc. Lekanovi v pisarni.

Pozabiti ne smem prijaznih učiteljic - Tržčank, ki so se tudi trudile za slovensko mladino v Trstu. Povedati moram, da imam najlepše spomine na tržčanske otroke.

Kako je bilo pa tu v Ameriki, ste pa lahko razbrali iz Minn. "Zvona", ki sem ga urejala dve leti in ko sem po bratovi smrti in Gilbertu odšla služiti, so ga urejali pridni Medvedovi fantje, Kosmov Marjan in gospa Lavriha. Prispevala pa sem obe leti s slovenskim kotičkom.

V Ameriki sem poizkušala že v Milwaukee sedem mesecev in učila slovenske otroke. Od leta 1952 sem službovala v Coal City-ju, od tam sem pozneje prišla k sestram B.V.M. v Wilmington. Na to dobo imam lepe spomine. Saj mi je predstojnica rada dala kako delo izven kuhinje, da sem popravljala domače in šolske naloge.

V nedeljo, 20. junija 1971 je bila velika slovenost v Triglavskem parku v Milwaukee. Obhajali so desetletnico parka. Ob enajstih so prihajali v narodnih nošah otroci in dekleta oziroma matere ter moški. Lepo je bilo videti to pisano množico. Pri sv. maši je lepo govoril župnik g. p. Klavdij, vsi navzoči pa so pod vodstvom neumornega organista g. Ernesta Majheniča lepo prepevali. Najprej so zapeli Zahvalno — Hvala večnemu Bogu. Veliko ljudi je pristopilo k sv. obhajilu.

Nato je bilo izvrstno kosilo. Ob enih so me peljali k družini Strmškovi, kjer je začel slovenski radio z murkino pesmijo. Vselej jo rada poslušam. Nato pa sem zaslislala med drugim tudi svoje ime. Gospod Kralj se je spomnil z iskreno čestitko Lojzke Verbičeve. Nato pa je bil lep nastop pevcev in pevki, lep, vedno naša najlepša "Oj, Triglav, moj dom. Gospodu Ernestu Majheniču, ki tako neutrudno dela za Slovence v Milwaukee, se moramo vsi zahvaliti. Ga. Dari Strmškova pa je pripravila lep nastop slovenskih deklet v narodnih nošah, ki so izvajale lepo simbolično vajo "Gor čez izaro". Napovedoval je g. Stanko Markun, ki je poročen z učiteljico Ivanko Modic, ki v Jolietu skuša dati slovenski mladini veselje do materinega jezika.

Vsem Triglavčanom, g. župniku p. Klavdiju za sv. mašo in pomemben govor prav iskreno čestitam. G. Francelj Rozina je stopil na oder ter začel: "Iz vsega srca smo veseli, da moremo pozdraviti v naši sredi zaslužno slovensko kulturno delavko, ki nas je danes, ob našem prazniku počastila s svojim obiskom. Gđc. Lojzka Verbič praznuje 80-letnico svojega neumornega in plodovitega dela na vzgojnem polju, ki ga je začela pred 60 leti na Brezovici pri Ljubljani in jo je pozneje pot vodila po vsej naši lepi Sloveniji, kjer je povsod nesebično in neutrudno vzgajala mladino o ljubezni in spoštovanju do vseh najvišjih slovenskih dobrin, zvestoba do vere in ljubezen do rodne zemlje. Ob Vašem prelepelem jubileju vam iz srca iskreno čestitam. Ljubi Bog naj Vam nakloni obilo božjega blagoslova in stotero poplača ves vaš trud za dobro opravljeno življenjsko nalogo. Bog vas živi!"

Iskrena zahvala dobrim milwaukeeškim dekletom - Modičevim, Lemonjčevi, Bambičevi, Cimermančičevi, Kofeltovemu sinu, ki je tako lepo igral harmoniko in odbrima otrokoma Kunavarjevima, ki sta z mamjo prinesla šopek 25 rdečih nageljnov z vejico rožmarina in roženkravta. Zahvala tudi vsem slovenskim družinam, ki so mi stale ob strani, ko sem pred leti prišla v Milwaukee: Svetlič, Čebaškovi, Bog povrni Butinarjevih, ki me vedno radi sprejmejo in prebijem v njihovem lepem domu res poživljajoče ure. Ne bom pozabila Levičarjevih, ki so mi storili dobro ob prihodu v Milwaukee. Pri Rozinovih pa sem dobila pred leti prvo zatočitev, saj sem poznala gospo Marico še iz časa, ko je učila v gospodinjski šoli v Dol. Logatcu in zlasti Franceljnu, ki se je spomnil name. Pogledala sem na okrog in zagledala g. Mejača z gospo - Ivana in Mici ter Mojco Kunavarjevo in še in še druge. Ne bom pozabila g. Rusa z gospo, ki sta vedno tako prijazna. Dobra Pungova mama pa je prišla s hčerko Fani na moj go-

stni dan h kosilu, da sem ji mogla izreči zahvalo za vse, kar sta mi dobrega storili v času mojega bivanja v Milwaukee. Bog plačaj vsem, vsakega posebej pa se bom spomnila vsak dan pri sv. maši.

Lojzka Verbič

Slovenski dom št. 6 vabi na svoj piknik v nedeljo. 1. avgusta

CLEVELAND, O. — Članstvo našega društva, vsi drugi člani in članice ADZ, pa tudi vsi slovenski rojaki in rojakinje so vabljeni na Izletniško središče ADZ v Leroyju v nedeljo, 1. avgusta, na društveni piknik.

Odbor društva pridno pripravlja, da bo vse v redu, vse na razpolago in postrežba čim boljša. Seveda ne bo manjkalo vsakovrstne pižaje in okusnih jedil. Na razpolago bodo razna darila, igrala bo odlična godba.

Vabila bodo obiskovalce igrišča, balinišče odrasle, gugalnice in drugo otroke. Hladen gozd bo vabil na sprehod tiste, ki ljubijo mir sredi narave.

Na svidenju na pikniku Društva Slovenski dom št. 6 na Izletniškem središču ADZ v Leroyju v nedeljo, 1. avgusta!

Jennie Hrvatini

Rojakom v New Yorku

WASHINGTON, D.C. — Na blagoslovitev slovenske kapele v Washingtonu na praznik Marijinega vnebovzvetja bodo prišli tudi romarji iz Slovenije. To potovanje je organiziralo uredništvo lista "Družina" skupaj s slovenskim turističnim društvom.

Vsa skupina se bo v ponedeljek, 16. avg., zgodaj popoldne z avtobusi pripeljala v New York in se nastanila v hotelu Edison na 228 West 47 St.

Duhovni vodja romanja g. kanonik dr. Ivan Merlak nas prosi, naj to objavimo, ker bodo romarji močno veseli, če jih bodo znanci in prijatelji, ki živijo v New Yorku in okolici, obiskali in jim morda mesto razkazali.

Sv. maše v New Yorku ne bodo imeli, ker bodo v torek že smalu popoldne odleteli v Cleveland, kjer bo zvečer konsecrirana maša v cerkvi sv. Vida.

Pripravljali odbor

IZ NAŠIH VRST

FAIRFIELD, Conn. — Cenjeno uredništvo! Lepo prosim, pošiljajte mi odslej Ameriško Domovino na moj novi naslov. Tukaj v Bridgeportu je vse po starem. Priprave za gradnjo nove cerkve počasi napredujejo, zdaj je to šele pri načrtih. Mnogo starejših Prekmurcev, pionirjev Bridgeporta, se je preselilo v večnost. V cerkvi je praznih vedno več prostorov. Ameriška Domovina prihaja zelo neredno, včasih rabi kar po deset dni. Vem, da ni to Vaša krivda, zato sem strpljiv.

Vas vse lepo pozdravlja in Bog Vas živi!

Ivan Horvat

WEST ALLIS, Wis. — Spoštovano uredništvo! Prilagam Vam denarno nakaznico za obnovo enoletne naročnine. List še kar v redu prejemam, le včasih kakšnega pogrešim. Z najlepšimi pozdravi!

Emerik Širok

ZA SMEH

Žena: "Kdaj si pa pravzaprav sinoči prišel domov?"

Mož: "Ne vem, sem se tako bal, da bi te ne zbudil, da si še na uro nisem upal pogledati!"

Oče: "Fant, kako to, da se dela tako bojiš?"

Sin: "Saj se ga ne, oče. Včeraj sem pri njej celo zaspal!"

STEFAN ZWEIG:

Skrivnost, ki žge

To je bilo otroku preveč. Vedel je, da odrasli lažejo, da uporabljajo majhne, nesramne izgovore, laži, ki se izmikajo skozi ozke pentlje, in zvite dvomnosti. Toda ta drzna, hladna utaja iz oči ga je spravila v besnost.

"In tudi to oteklino sem si prislanjal?"
"Kaj jaz vem, s kom si se pretepal. Sicer pa se ne bom s teboj prepirala, ubogati moraš in konec. Sedi in piši!"
Bila je zelo bleda in je s poslednjo močjo skušala obdržati svoj napon.

V Edgarju pa se je sedaj nekaj zrušilo, zadnja iskrica vernosti je ugasnila v njem. Ni mogel razumeti, da je s toliko lahkoto močjo potepati resnico, prav kakor bi pohođil gorečo vžgalico. Vse v njem se je skrčilo, vse je postalo ostro, zlobno, nepripravljeno, kar je izrekel.

"Tako, to sem torej samo sanjal? Vse to na hodniku in ta udarec prek čela? In da sta se vidva sprehajala včeraj zvečer v mesečini in da te je hotel odpeljati tja dol, tudi to? Ali si mislila, da se bom dal zapreti v sobo kot majhen otrok! Ne, nisem tako neumen, kot mislite. Jaz vem, kar vem."

Drzno ji je gledal v obraz in to je zlomilo njeno moč: videti obraz svojega lastnega otroka, tik pred seboj, spačen od sovraštva, silovito je planila jeza iz nje.

"Naprej, takoj boš pisal! Ali pa...?"
"Ali pa...?" Njegov glas je postal sedaj izivzvalno drzen.

"Ali pa te pretepem kot majhnega otroka."

Edgar je stopil za korak bliže in se porogljivo smejal. Že ga je udarila z roko v obraz. Edgar ja zapvil. In kot utapljaljoči se je udarjal z rokami okrog sebe, v ušesih mu je tako brnelo, rdeče mu je mr-golelo pred očmi; slepo je tolkel s pestmi okoli sebe. Čutil je, da je udaril v nekaj mehkega, in sedaj v obraz, zaslišal je krik...

To ga je spravilo k zavesti. V trenutku se je pogledal in se zavedel strašnega dejstva: tepel je svojo mater. Obsel ga je strah, sram, groza in silno si je zaželel, da bi bil kje daleč, da bi se pogreznil v zemljo, da bi šel daleč proč odtod, le da bi ne videl teh pogledov. Planil je k vratom in po stopnicah navzdol, na cesto in tekkel naprej, kot bi ga zasledovala pobesneta drhal.

PRVI POGLED V ŽIVLJENJE

Daleč spodaj na poti je končno obstal. Moral se je nasloniti na drevo, tako zelo so drgetali njegovi udje v strahu in razburjenosti, tako hropeče je prihajala sapa iz njegovih razdraženih prsi. Groza pred lastnim dejanjem ga je zasledovala, mu stiskala grlo in ga kakor v vročici stresala sem in tja. Kaj naj sedaj stori? Kam naj zbeži? Že tukaj, sredi gozda in komaj četrte ure od hiše, kjer je stanoval, ga je obhajal občutek zapušenosti. Vse je bilo bolj odljudno, od, kar je bil sam in brez pomoči. Drevesa, ki so ga še včeraj prijateljsko božala, so se mu zdela sedaj mračna, kakor bi mu grozila. Kako tuje in neznan mora biti šele to, kar ga čaka v bodočnosti! Da bo tako sam v tem velikem, neznanem svetu, to ga je spravljal v o-motico. Ne, tega še ni mogel prenesti, tega še ni mogel sam prenašati. Toda h komu naj se zateče? Očeta se je bal, bil je zelo razdražljiv in tako nedostopen. Takoj bi ga pos-

lal nazaj. Tega on noče, rajši gre v nevarno, nepoznano tujino. Zdelo se mu je, da bi se pri tem spomnil, kako je s pestmi udarjal vanj.

Tedaj se je spomnil svoje stare mame, stare, dobre, prijazne gospe, ki ga je že, od detstva vedno ljubkovala in ga vselej zaščitila, če mu je od doma grozila kazen ali krivica. Pri njej, v Bedenj, se bo skrtil in čakal, da mine prva jeza; tam bo napisal staršem pismo in se opravičil. V tej četrt uri je bil že tako ponižen, zgolj ob misli, da bi moral s svojimi neizkušeni rokami ostati sam v svetu, da je preklinjal svoj ponos, to neumno ošabnost, katero mu je z lažjo spravil v kri tuji človek. Nič drugega noče biti kot otrok, kakršnen je bil prej, poslušen, potrpežljiv in brez drznosti, katere smešno pretiravanje je sedaj čutil.

Toda kako priti do Badena? Na kakšen način naj pride čez to širno pokrajino? Hlastno je segel po svoji majhni usnjeni denarnici, katero je nosil vedno s seboj. Hvala Bogu, še se je v njej lesketal novic — novih, zlatih dvajset kron, ki jih je dobil za rojstni dan. Nikoli se ni mogel odločiti, da bi jih potrošil. Skoro vsak dan je pogledal, če je novic še v denarnici, in ga nekaj časa ogledoval; čutil se je bogatega in ga je s hvaležno nežnostjo vedno lepo očistil, da se je svetil kakor majhno sonce. Nenadoma se je prestrašil: Kaj, če to ne bo zadostovalo? Že tolikokrat v življenju se je vozil z vlakom, a ni nikdar pomislil na to, da ga je treba plačati; kaj še, da bi se zanimal, koliko to stane, eno ali sto kron. Prvič se je spomnil tega, da obstojajo v življenju neka dejstva, na katera ni nikdar pomislil, da ima vsa ta množica stvari, ki ga odajajo, katere je imel že v rokah in se je z njimi igral, svojo vrednost, svojo posebno veljavo. On, ki se je še pred dobro uro smatral za vsevedneža, je spoznal sedaj, da je hodil brez zanimanja mimo tisočih skrivnosti in vprašanj in sramoval se je, ker se je njegova borna modrost spotikala že ob prvih korakih v življenju. Bil je vedno bolj obupan in vedno krajši so postajali njegovi nezanesljivi koraki do postaje. Kolikokrat je že sanjal o tem begu, kolikokrat je že mislil, da se bo vrgel v življenje, postal cesar ali kralj, vojak ali pesnik, sedaj pa je boječe gledal na majhno svetlo hišico in ugibal le o tem, če bo teh dvajset kron zadostovalo in ga privedlo do stare matere. Tračnice so se svetile daleč v pokrajino, postaja je bila prazna in zapuščena. Edgar se je bojzljivo splazil do blagajne in je šepetaje, da bi ga nihče ne slišal, vprašal, koliko stane vozna karta do Badena. Začuden obraz ga je pogledal izza temne pregraje in dvoje oči se je izza očal smejalo boječemu dečku: "Čela karta?"

"Da," je izmumljal Edgar. Čisto ponižno, ker se je bal, da bi mogla stati preveč.

"Sest kron!"
"Prosim!"

Olajšan mu je odrinil svetli, tako ljubljeni novic, dobil nazaj drobiž in že se je zopet počutil neizrekljivo bogatega, saj je imel v rokah rjav koček kartona, ki mu je jamčel za svobodo. V njegovem žepu pa je pritajeno požvenketavalo srebro.

(Dalje prihodnjič)

KULTURNA KRONIKA

Knjižno delo v Sloveniji

Izredno pomembna in kvalitetna je nova zbirka Mladinske knjige z naslovom *Lirika*, ki naj bi v kakih sto knjigah prinesla najizbranejša pesniška stvarstva svetovnih in domačih lirikov od nekdanj do danes. Zdaj je izšlo prvih šest knjig: *Saphina lirika*, ki sta jo prevedla Anton Sovre in Kajetan Gantarž, ta je napisal tudi spremni esej. Karel Hynek Macha "Maj", pesnitve ki jo je prevedel in s spremno besedo opremil pesnik Dušan Ludvik; *Giuseppe Carducci* v prevodu Alojza Gradnika in Cirila Zlobca; le-ta je pesmi izbral in dodal svoj esej o tem velikem italijanskem pesniku. Francoski pesnik romantik Alfred de Musset, ki ga je za zbirko izbral, prepelnil in s spremno besedo predstavil pesnik Janez Menart. Mihael Lermontov v izboru, prevodu in spremni besedi Mileta Klopčiča. Pa Srečo Kosovel, čigar pesmi je za zbirko izbral in jih v svojem eseju razložil akademik prof. Anton Slodnjak, Kosovelov mladostni prijatelj.

Pri Državni založbi v Ljubljani je izšlo monumentalno pesniško delo Mitje Šarabona "Sonetni venec sonetnih venec". Kritiki Janez Mušič pripominja ob izidu pomembne pesnitve tega medvojnega dominsvetovca in člana umetniškega kluba Krog, da smo "s Šarabonom Sonetnim vencom sonetnih venecv Slovenci dobili prvi objavljeni primer tako obsežne in glede notranje zgradbe nenavadno zahtevne pesnitve". Delo sestoji iz petnajstih sonetnih venecv, kar je skupno 225 sonetov. Omenjamo ob tem, da je izšlo prvih šest knjig: *Saphina lirika*, ki sta jo prevedla Anton Sovre in Kajetan Gantarž, ta je napisal tudi spremni esej. Karel Hynek Macha "Maj", pesnitve ki jo je prevedel in s spremno besedo opremil pesnik Dušan Ludvik; *Giuseppe Carducci* v prevodu Alojza Gradnika in Cirila Zlobca; le-ta je pesmi izbral in dodal svoj esej o tem velikem italijanskem pesniku. Francoski pesnik romantik Alfred de Musset, ki ga je za zbirko izbral, prepelnil in s spremno besedo predstavil pesnik Janez Menart. Mihael Lermontov v izboru, prevodu in spremni besedi Mileta Klopčiča. Pa Srečo Kosovel, čigar pesmi je za zbirko izbral in jih v svojem eseju razložil akademik prof. Anton Slodnjak, Kosovelov mladostni prijatelj.

S. K. A.

Urugvaj na razpolju

"Široka fronta" nima možnosti uspeha

Stiri mesece pred novimi predsedniškimi volitvami v Urugvaju, ki bodo odločile, ali bo ta "Svica na južnoameriškem kontinentu" (kar tiče demokracije, ne pokrajino) še ostala demokratska država ali ne, ni mogoče nikomur prerokovati, v katero smer se bo usoda te države nagnila.

Skoro vsa levica se je v Urugvaju zbrala minulega februarja v tkim gibanje: "Široka fronta" ter njeni vodje zagovarjajo nacionalizacije in agrarno reformo, v stilu čilske Allendejeve marksistične vlade.

Dasi urugvajska "široka fronta" vsaj za javnost nima stroga marksističnega programa, združuje v svojih vrstah komuniste, socialiste, levičarske skupine dominantnih urugvajskih strank Colorado in Blanco.

Vodja "široke fronte" je 52 letni bivši vojaški poveljnik Montevidea general Liber Seregni, ki ga je to gibanje tudi pro-

glasilo za svojega predsedniškega kandidata za letošnje novembarske volitve.

Levičarska fronta skuša izkoristiti sebi v prid notranje spore, ki slabijo tako Colorados kakor Blancos. Ti dve stranki, ki sta več kot eno stoletje vladali 2,8 milijonom Urugvajcem, sta razbiti vsaka na pet različnih frakcij. Te frakcije proglašajo vsaka svoj načrt, kako zatreči študentske nemire, delavske stavke in komunistične teroriste Tupamaros, ki so doslej pokradli iz urugvajskih bank desetine milijonov pesov in izvedli enajst ugrabitev.

Desničarska vlada Pacheca Areca se trdno drži, kljub napadom Tupamarov in vseh strank v parlamentu. Te stranke napadajo Pacheca Areca, da ne zna zatreči tupamarsko gverilstvo, istočasno pa tudi nasprotujejo ukrepom, ki jih Pacheco Areco izvaja proti gverilcem.

Po ustavi Pacheco Areco ne

sme znova kandidirati za predsednika. Njegova Colorado stranka ima trenutno najmanj pet različnih predsedniških kandidatov, od sredincev do skrajnih desničarjev, stranka Blanco pa niha med dvema svojima predsedniškima kandidatom.

Levičarska "široka fronta" trdi, da je socializem edina rešitev za nemirno in gospodarsko nazadujočo državo. Generali Seregni trdi, da je samo on sposoben pomiriti državo. Z diktaturo, se mnogi sprašujejo. Komunistični gverilci Tupamaros rahlo podpirajo "široko fronto", ta pa se je doslej spretno izogibala kakršni koli povezavi z gverilci. Fronta je organizirala že mnogo delavskih zborovanj po vsej državi, a je največ ljudi — skoro 200.000 — zbrala na nedavnem zborovanju v Montevideo, urugvajski prestolnici s poldrugim milijonom prebivalcev.

Stranke, ki so združene v "široki fronti", imajo trenutno v urugvajskem parlamentu 15 poslancev, ostalih 115 pa si delita Colorados in Blancos. Politični opazovalci menijo, da je kljub drugačnemu videzu malo verjetno, da bi se "široki fronti" posrečilo na volitvah dobiti 600.000 glasov, ki so potrebni, da bi dobila predsednika. Pred petimi leti so namreč stranke, združene sedaj v "široki fronti", dobile samo 250.000 glasov.

"Široka fronta" ima na svojem volilnem programu načrt o poddržavljenju bank, o državni kontroli izvozne industrije in o agrarni reformi, kateri naj bi sledila mehanizacija urugvajskega poljedelstva.

Produkcija volne in mesa, trdijo volilni propagandisti, je v Urugvaju v zadnjih 15 letih popolnoma zastalo in trdijo, da ima večino obdelovalne zemlje v oblasti ok. 600 veleposestnikov.

Razvoj v Urugvaju, ki leži na ustju Rio de la Plata, ki je vhod v notranjost ne samo Urugvaja, temveč tudi Argentine, Brazilije in Paragvaja, budno zasledujejo v Buenos Airesu, Asuncionu in Brasiliji.

Dlje izpod Severnega morja je začelo teči

LONDON, Vel. Brit. — Koncem meseca je priplul v Stavanger prvi tanker z oljem izpod Severnega morja, načrtanim iz ležišč, ki pripadajo Norveški. Zaloge olja pod Severnim morjem so precej večje, kot so jih cenili prej. Zato upajo, da bo mogoče dvigniti v nekaj letih črpanje do 3 milijonov sodov na dan. To bi bil kar precejšen del

evropskih potreb. Velika Britanija naj bi na primer že leta 1975 krila polovico svojih potreb po olju z oljem izpod Severnega morja.

Prav tako bodo to olje rabile tudi druge države Zahodne in Srednje Evrope, v kolikor bo na razpolago. Tako vsaj ne bodo tako močno vezane na olje s Srednjega vzhoda, ki postaja dražje in njegova dobava iz leta v leto bolj negotova.

Črpanje olja izpod Severnega morja je precej težavno in drago, ugodno je zanj, da ima trg neposredno na obali. Glavna ležišča so na področju, ki pripada Norveški. Tako bo ta država postala izvoznica petroleja in pri tem ena med večjimi, saj bo njena produkcija približno enaka libijski, če sedanje ocene drže.

Kennedy se boji umora

WASHINGTON, D.C. — Sen. Edward M. Kennedy je še vedno med prvimi demokratskimi predsedniškimi kandidati za prihodnje leto, četudi sam vedno znova izjavlja, da nima namere kandidirati. Večina političnih opazovalcev položaja je prepričana, da bo kandidaturu sprejel, če mu bo ponudena.

V zadnji številki poročja časopisa "Look", da sen. E. M. Kennedy misli resno, ko kandidaturu odklanja. To naj bi delal v prvi vrsti zaradi nevarnosti poskusa umora, katerih žrtvi sta bila njegova brata predsednik J. F. Kennedy in sen. R. F. Kennedy.

Sen. E. M. Kennedy je še sorazmerno mlad, bo imel še vedno priložnost za kandidaturu, morda boljše, kot je sedanja. Ljudje še niso pozabili njegove zgodbe z Joe Kopechne, ki je senatorja v vsej javnosti postavila v kaj čudno luč, svet izven ZDA pa je skoraj kar naravnost namigoval na umor mladega dekleta.

— Indija ima okoli 47.000 milj železniških prog in je v tem pogledu na 4. mestu na vsem svetu.

Moški dobijo delo

Delo dobi moški
Delo dobi moški na gazolin-ski postaji v Twinsburg, za prodajo gazolina in manjša popravila. Kličite 425-7750. (144)

Delo dobi
Privatni klub išče treznega pomivalca posode in vratarja. Plačano stanovanje, hrano in bolniško zavarovanje. Kličite Joe Dislosky, 831-9400. (143)

— Ameriške železniške družbe plačajo povprečno letno 1 bilijon dolarjev davkov.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj
Euclid — bungalow, blizu slov. doma in cerkve sv. Kristine, 3 spalnice, klet, razvedrilna soba, garaža, 50 x 150 lot, v srednjih 20h. Lastnik 481-6859. —(143)

V najem
6-sobno veliko, čisto stanovanje s kopalnico, zgoraj, na 1081 E. 71 St. se odda za \$70. Oglasite se pri Mrs. McCrady ali kličite lastnika 843-8033 po 6. uri zvečer. —(143)

Hiše naprodaj
Dvodružinska, enodružinska in 3 garaže, vse na enem lotu v St. Clairski okolici. Kličite 381-2705 (149)

Hiša naprodaj
6-sobna zidana, kolonialna, garaža, v Euclidu od E. 222 St. Kličite 951-4542 ali 943-4518. —(145)

Hiša naprodaj
Enodružinska, 5 sob, 4 garaže. trgovina spredaj, blizu sv. Lovrenca na E. 78 St. Prodaja se poceni zaradi smrti. MI 1-5985 (145)

Hiše naprodaj
Dvodružinska, 5 sob spodaj, 3 zgoraj, 2 nova plinska furneza, 2 polni kopalnici, nekaj stopinj od cerkve Marije Vnebovzete.

Richmond Heights
Zidana ranch hiša, dobro zgrajena, 3 spalnice, v prvovrstnem stanju, lot 90 x 378 čev. Klet, zidana garaža za 2 kare. **LAURICH REALTY** 481-1313 496 E. 200 St. (144)

V najem
4-sobno stanovanje s kopalnico, spodaj, lep vrt, se ugodno odda starejšemu paru na W. 17 St. pri Willey Ave. Kličite 449-0875 —(146)

V najem
Stirisobno neopremljeno stanovanje s kopalnico, čisto, na novo dekorirano, se odda na 1179 E. 79 St. Kličite 651-1744 ali 881-8421. (144)

V Euclidu
na 900 E. 223 St. prodaja lastnik 4 leta staro zidano 2-družinsko hišo, po 2 spalnici, v kuhinji vgrajene naprave, ohlajevanje, klet, dvojna garaža, \$45.000. Kličite 261-3050 po 6. uri. —(143)

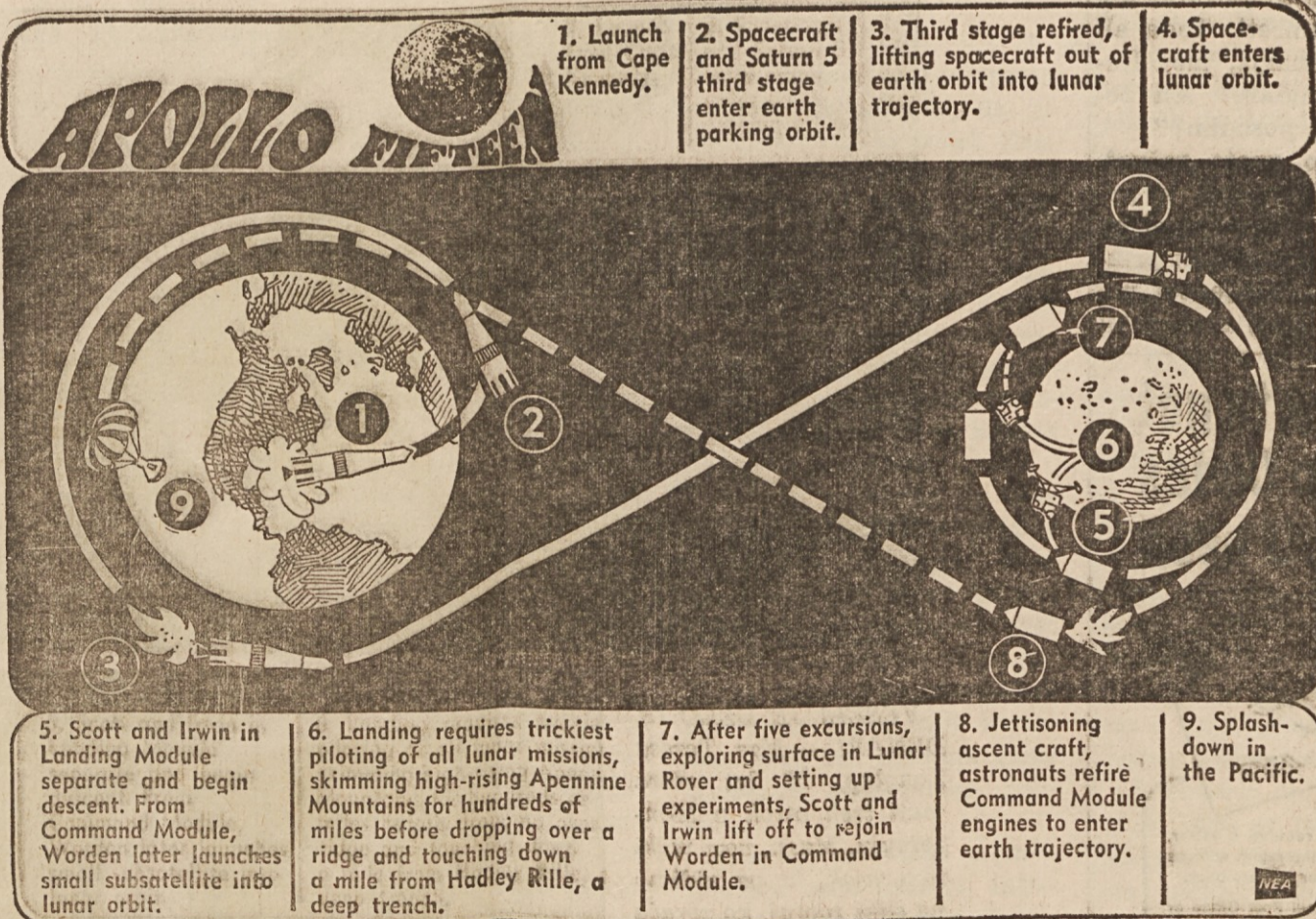
Psiček zgubljen
V torek, 20. julija se je zgubil na Bonna Ave. in 60 cesti bel Fox Terrier psiček z dvema črtna lisama, na ovrtnici ima ime "Tiny Nowak". Prosim kličite proti nagradi EN 1-6998. (144)

Hiša naprodaj
Enodružinska 5-sobna hiša je naprodaj na 1015 E. 66 St. Kličite 881-4674 —(147)

Beverly Hills
Naprodaj je zidan in kameniti bungalow. 4 velike spalnice, 2 polni ceramic kopalnici, obita razvedrilna soba, zaprta veranda, ograjeno dvorišče. Nizkih 30h. Kličite 481-3530 (144)

Sobo oddam
Opremljeno sobo s souporabo kuhinje, kopalnice in pralnice ugodno oddam ženski, na 889 E. 75 St. Kličite po 2. uri popoldne 881-0699 —(144)

Sobo oddam
Lepo spalno sobo oddam treznemu moškemu, najraje Slovencu, na Arcade Avenue v Collinwoodu. Kličite IV 1-3448 po 4. pop. (146)

POLET APOLLO 15 — Gornja slika kaže polet Apollo 15 z njegovimi glavnimi dogodki. 1. na sliki kaže Cape Kennedy, od koder je Apollo 15 potel v Zemljin orbit, 3. točko, kjer je krenil proti Luni, 4. začetek krčenja okoli Lune, 5. spustitev lunske ladje Falcon proti Luni, 6. kraj pristanka in vzleta vratku z Lune z matično ladjo Endeavour, 8. pogon pristanek na Pacifiku 7. avgusta 1971.

ALEXANDRE DUMAS;

Grof Monte Cristo

"Ah, tega je kriva moja žena. Ona veruje sanjam, in sanjalo se ji je, da se je don Carlos vrnil na Špansko. Igral sem na njene besede, kajti ona je sicer tako zanesljiva in ima tudi svojo lastno blagajno. Pri tem sicer nisem izgubil jaz, ampak ona; toda lahko vam je uvideti, če izgubi žena sedemstotisoč frankov, da to čuti vedno nekoliko tudi njen mož. Torej niste vedeli? Toda stvar je vendar vzbudila jako mnogo hrupa."

"Sicer sem slišal nekaj pripovedati o tem, a podrobnosti so mi bile neznane, kajti vse, kar se tiče borze, mi je čisto tuje."

"Torej ne igrate nikdar!"

"Jaz! Kako vendar hočete, da naj igram? Ze druge zadeve mi dajo opraviti tako mnogo in mi porvzročajo toliko skrbi. Če bi hotel še to, bi si moral najeti razun svojega intendanta še vrsto komijev. Toda oprostite, kar se tiče Španije! Zdi se mi vendar, da se to ni samo sanjalo gospej baronici, ampak da so o donu Carlosu pisali isto časopis."

"Ali verjemite časopisom?"

"Čisto nič, toda zdi se mi, da je "Messenger" izjema in ima vedno zanesljiva poročila, namreč telegrafična."

"Torej baš to je nerazumljivo," pravi Danglars; "to poročilo o donu Carlosu je bilo telegrafično."

"Na ta način," pravi Monte Cristo, "ste izgubili približno sedemstotisoč frankov?"

"Ne približno, vsota znaša natanko toliko."

"Vraga, za premoženje tretje vrste je to zelo občutljiv vdar," pravi Monte Cristo.

"Tretje vrste!" pravi Danglars, čute se nekoliko ponižanega. "Vraga, kako mislite to?"

"Gotovo," odvrne Monte Cristo. "Različna velika premoženja delimo v tri dele: Premoženje prve vrste imenujem ono, če ima človek na raz-

polago različne zaklade, imenuje svoje posestva, rudnike in vrednote državne papirje francoske, avstrijske in angleške, če znaša vse to vsaj sto milijonov. Premoženje druge vrste imenujem ono, ki daje od velikih manufaktur, znamenitih trgovinskih zvez, vicekraljestev in posesti dohodke do petnajst milijonov in znaša v celoti vsaj petdeset milijonov. Premoženje tretje vrste pa je po mojih mislih ono, pri katerem se obrestujejo kapitali po združenih interesih, pri katerem je dobiček odvisen od volje drugih ali od sreče, katero lahko omaje ta ali oni bankrot, poruši telegrafično poročilo, kratko rečeno, kar se v primeri z naravno močjo lahko imenuje podrejeno. Ljudje, katere prištevam tej tretji vrsti, morajo imeti svoj kapital, ki znaša približno petnajst milijonov. Ali ni vaše stališče tako, gospod Danglars?"

"Vsekakor, da," odvrne Danglars.

"Iz tega sledi," nadaljuje Monte Cristo, ne da bi se dal motiti, "da je hiša, ki ima premoženje tretje vrste, po šestih takih mesečnih zaključkih uničena."

"O, kako hitite!" pravi Danglars in njegovo blede obličje se nasmehe.

"Vzemiva sedem mesecev," pravi Monte Cristo z istim glasom. "Povejte mi, če ste kdaj pomislili, da sedemkrat sedemnajststotisoč frankov znaša skoro dvanajst milijonov... Ne? Prav imate, kajti če bi v takih slučajih človek mislil na take stvari, bi nikdar ne tvegala svojega kapitala na ta način, ker je trgovcu ali bankirju denar to, kar je nam drugim ljudem naša koža. Imamo bolj ali manj lepo obleko, to je naš kredit, toda če človek umrje, ima samo svojo kožo, kakor ima trgovec ali bankir, če zapusti svoj poklic, le svojo resnično last, kar torej znaša pri vas največ pet do šest milijonov. Toda od teh petih ali šestih milijonov, ki tvorijo vaše resnično premoženje, izgubite skoro dve, ki zmanjšata vaše premoženje in vaš kredit, to se pravi, moj ljubi gospod Danglars, da je vaša koža odprta in pri tej rani krvavi jedna vaših žil, in če se to štirikrat ponovi, morate umreti. Toda ali potrebujete denarja, moj ljubi gospod Danglars? Ali želite, da vam ga posodim?"

"Kako slabo znate računati!" vsklikne Danglars, ki porabi vso svojo zvitost in si na vso moč prizadeva, da bi prikri, kaj se vrši v njegovi notranjosti. "Ze zdaj sem dobil

"Toda dajte mu denarja! Saj ima vendar kreditno pismo za vas, in če se vam zdi vse domaščena z novimi snovmi, ki sem jih zavžil. Izgubil sem bitko na španskem in poražen sem v Trstu, toda moje indijsko brodogojstvo je gotovo pridobilo galijone, moji pionirji v Mehiki so gotovo odkrili rudokope."

"Prav, jako prav, toda rana ostane in se pri prvi priliki zopet odpre."

"Ne, kajti jaz korakam z gotovostjo," nadaljuje Danglars z banalno zgovornostjo šarlatanovo, "ne, da bi bil uničen, bi bilo treba, da padejo tri vlade."

"Resnično, to se je že zgodilo."

"Zemlja bi več ne smela roditi!"

"Spomnite se seden debelih in sedem suhih krav."

"Ali morje bi se moralo posušiti kakor v Faraonovem času; toda so druga morja, ki ostanejo, in moje ladije bi se lahko izpremenile v karavne."

"Tem boljše, tisočkrat boljše, moj ljubi gospod Danglars," pravi Monte Cristo; "vidim, da sem se motil in je vaše premoženje že premoženje druge vrste."

"Mislim, da lahko aspiriram na to čast," pravi Danglars s svojim stereotipnim smehljajem, ki napravi na Monte Crista isti vtis kakor oni medli meseci, katere slikajo slabi slikarji kot okrasek svojih razvalin. "Toda," pristavi da bi obrnil pogovor na drug predmet, "povejte mi vendar, kaj lahko storim za majorja Cavalcantija."

"O, kako hitite!" pravi Danglars in njegovo blede obličje se nasmehe.

"Vzemiva sedem mesecev," pravi Monte Cristo z istim glasom. "Povejte mi, če ste kdaj pomislili, da sedemkrat sedemnajststotisoč frankov znaša skoro dvanajst milijonov... Ne? Prav imate, kajti če bi v takih slučajih človek mislil na take stvari, bi nikdar ne tvegala svojega kapitala na ta način, ker je trgovcu ali bankirju denar to, kar je nam drugim ljudem naša koža. Imamo bolj ali manj lepo obleko, to je naš kredit, toda če človek umrje, ima samo svojo kožo, kakor ima trgovec ali bankir, če zapusti svoj poklic, le svojo resnično last, kar torej znaša pri vas največ pet do šest milijonov. Toda od teh petih ali šestih milijonov, ki tvorijo vaše resnično premoženje, izgubite skoro dve, ki zmanjšata vaše premoženje in vaš kredit, to se pravi, moj ljubi gospod Danglars, da je vaša koža odprta in pri tej rani krvavi jedna vaših žil, in če se to štirikrat ponovi, morate umreti. Toda ali potrebujete denarja, moj ljubi gospod Danglars? Ali želite, da vam ga posodim?"

"Kako slabo znate računati!" vsklikne Danglars, ki porabi vso svojo zvitost in si na vso moč prizadeva, da bi prikri, kaj se vrši v njegovi notranjosti. "Ze zdaj sem dobil

"Toda dajte mu denarja! Saj ima vendar kreditno pismo za vas, in če se vam zdi vse domaščena z novimi snovmi, ki sem jih zavžil. Izgubil sem bitko na španskem in poražen sem v Trstu, toda moje indijsko brodogojstvo je gotovo pridobilo galijone, moji pionirji v Mehiki so gotovo odkrili rudokope."

"Prav, jako prav, toda rana ostane in se pri prvi priliki zopet odpre."

"Ne, kajti jaz korakam z gotovostjo," nadaljuje Danglars z banalno zgovornostjo šarlatanovo, "ne, da bi bil uničen, bi bilo treba, da padejo tri vlade."

"Resnično, to se je že zgodilo."

"Zemlja bi več ne smela roditi!"

"Spomnite se seden debelih in sedem suhih krav."

"Ali morje bi se moralo posušiti kakor v Faraonovem času; toda so druga morja, ki ostanejo, in moje ladije bi se lahko izpremenile v karavne."

"Tem boljše, tisočkrat boljše, moj ljubi gospod Danglars," pravi Monte Cristo; "vidim, da sem se motil in je vaše premoženje že premoženje druge vrste."

"Mislim, da lahko aspiriram na to čast," pravi Danglars s svojim stereotipnim smehljajem, ki napravi na Monte Crista isti vtis kakor oni medli meseci, katere slikajo slabi slikarji kot okrasek svojih razvalin. "Toda," pristavi da bi obrnil pogovor na drug predmet, "povejte mi vendar, kaj lahko storim za majorja Cavalcantija."

"O, kako hitite!" pravi Danglars in njegovo blede obličje se nasmehe.

"Vzemiva sedem mesecev," pravi Monte Cristo z istim glasom. "Povejte mi, če ste kdaj pomislili, da sedemkrat sedemnajststotisoč frankov znaša skoro dvanajst milijonov... Ne? Prav imate, kajti če bi v takih slučajih človek mislil na take stvari, bi nikdar ne tvegala svojega kapitala na ta način, ker je trgovcu ali bankirju denar to, kar je nam drugim ljudem naša koža. Imamo bolj ali manj lepo obleko, to je naš kredit, toda če človek umrje, ima samo svojo kožo, kakor ima trgovec ali bankir, če zapusti svoj poklic, le svojo resnično last, kar torej znaša pri vas največ pet do šest milijonov. Toda od teh petih ali šestih milijonov, ki tvorijo vaše resnično premoženje, izgubite skoro dve, ki zmanjšata vaše premoženje in vaš kredit, to se pravi, moj ljubi gospod Danglars, da je vaša koža odprta in pri tej rani krvavi jedna vaših žil, in če se to štirikrat ponovi, morate umreti. Toda ali potrebujete denarja, moj ljubi gospod Danglars? Ali želite, da vam ga posodim?"

"Kako slabo znate računati!" vsklikne Danglars, ki porabi vso svojo zvitost in si na vso moč prizadeva, da bi prikri, kaj se vrši v njegovi notranjosti. "Ze zdaj sem dobil

izgubljeni denar z drugimi resničnimi špekulacijami nazaj. Kri, ki sem jo izgubil, je že domaščena z novimi snovmi, ki sem jih zavžil. Izgubil sem bitko na španskem in poražen sem v Trstu, toda moje indijsko brodogojstvo je gotovo pridobilo galijone, moji pionirji v Mehiki so gotovo odkrili rudokope."

"Prav, jako prav, toda rana ostane in se pri prvi priliki zopet odpre."

"Ne, kajti jaz korakam z gotovostjo," nadaljuje Danglars z banalno zgovornostjo šarlatanovo, "ne, da bi bil uničen, bi bilo treba, da padejo tri vlade."

"Resnično, to se je že zgodilo."

"Zemlja bi več ne smela roditi!"

"Spomnite se seden debelih in sedem suhih krav."

"Ali morje bi se moralo posušiti kakor v Faraonovem času; toda so druga morja, ki ostanejo, in moje ladije bi se lahko izpremenile v karavne."

"Tem boljše, tisočkrat boljše, moj ljubi gospod Danglars," pravi Monte Cristo; "vidim, da sem se motil in je vaše premoženje že premoženje druge vrste."

"Mislim, da lahko aspiriram na to čast," pravi Danglars s svojim stereotipnim smehljajem, ki napravi na Monte Crista isti vtis kakor oni medli meseci, katere slikajo slabi slikarji kot okrasek svojih razvalin. "Toda," pristavi da bi obrnil pogovor na drug predmet, "povejte mi vendar, kaj lahko storim za majorja Cavalcantija."

"O, kako hitite!" pravi Danglars in njegovo blede obličje se nasmehe.

"Vzemiva sedem mesecev," pravi Monte Cristo z istim glasom. "Povejte mi, če ste kdaj pomislili, da sedemkrat sedemnajststotisoč frankov znaša skoro dvanajst milijonov... Ne? Prav imate, kajti če bi v takih slučajih človek mislil na take stvari, bi nikdar ne tvegala svojega kapitala na ta način, ker je trgovcu ali bankirju denar to, kar je nam drugim ljudem naša koža. Imamo bolj ali manj lepo obleko, to je naš kredit, toda če človek umrje, ima samo svojo kožo, kakor ima trgovec ali bankir, če zapusti svoj poklic, le svojo resnično last, kar torej znaša pri vas največ pet do šest milijonov. Toda od teh petih ali šestih milijonov, ki tvorijo vaše resnično premoženje, izgubite skoro dve, ki zmanjšata vaše premoženje in vaš kredit, to se pravi, moj ljubi gospod Danglars, da je vaša koža odprta in pri tej rani krvavi jedna vaših žil, in če se to štirikrat ponovi, morate umreti. Toda ali potrebujete denarja, moj ljubi gospod Danglars? Ali želite, da vam ga posodim?"

"Kako slabo znate računati!" vsklikne Danglars, ki porabi vso svojo zvitost in si na vso moč prizadeva, da bi prikri, kaj se vrši v njegovi notranjosti. "Ze zdaj sem dobil

"Toda dajte mu denarja! Saj ima vendar kreditno pismo za vas, in če se vam zdi vse domaščena z novimi snovmi, ki sem jih zavžil. Izgubil sem bitko na španskem in poražen sem v Trstu, toda moje indijsko brodogojstvo je gotovo pridobilo galijone, moji pionirji v Mehiki so gotovo odkrili rudokope."

"Prav, jako prav, toda rana ostane in se pri prvi priliki zopet odpre."

"Ne, kajti jaz korakam z gotovostjo," nadaljuje Danglars z banalno zgovornostjo šarlatanovo, "ne, da bi bil uničen, bi bilo treba, da padejo tri vlade."

"Resnično, to se je že zgodilo."

"Zemlja bi več ne smela roditi!"

"Spomnite se seden debelih in sedem suhih krav."

"Ali morje bi se moralo posušiti kakor v Faraonovem času; toda so druga morja, ki ostanejo, in moje ladije bi se lahko izpremenile v karavne."

"Tem boljše, tisočkrat boljše, moj ljubi gospod Danglars," pravi Monte Cristo; "vidim, da sem se motil in je vaše premoženje že premoženje druge vrste."

"Mislim, da lahko aspiriram na to čast," pravi Danglars s svojim stereotipnim smehljajem, ki napravi na Monte Crista isti vtis kakor oni medli meseci, katere slikajo slabi slikarji kot okrasek svojih razvalin. "Toda," pristavi da bi obrnil pogovor na drug predmet, "povejte mi vendar, kaj lahko storim za majorja Cavalcantija."

"O, kako hitite!" pravi Danglars in njegovo blede obličje se nasmehe.

"Vzemiva sedem mesecev," pravi Monte Cristo z istim glasom. "Povejte mi, če ste kdaj pomislili, da sedemkrat sedemnajststotisoč frankov znaša skoro dvanajst milijonov... Ne? Prav imate, kajti če bi v takih slučajih človek mislil na take stvari, bi nikdar ne tvegala svojega kapitala na ta način, ker je trgovcu ali bankirju denar to, kar je nam drugim ljudem naša koža. Imamo bolj ali manj lepo obleko, to je naš kredit, toda če človek umrje, ima samo svojo kožo, kakor ima trgovec ali bankir, če zapusti svoj poklic, le svojo resnično last, kar torej znaša pri vas največ pet do šest milijonov. Toda od teh petih ali šestih milijonov, ki tvorijo vaše resnično premoženje, izgubite skoro dve, ki zmanjšata vaše premoženje in vaš kredit, to se pravi, moj ljubi gospod Danglars, da je vaša koža odprta in pri tej rani krvavi jedna vaših žil, in če se to štirikrat ponovi, morate umreti. Toda ali potrebujete denarja, moj ljubi gospod Danglars? Ali želite, da vam ga posodim?"

"Kako slabo znate računati!" vsklikne Danglars, ki porabi vso svojo zvitost in si na vso moč prizadeva, da bi prikri, kaj se vrši v njegovi notranjosti. "Ze zdaj sem dobil

"Toda dajte mu denarja! Saj ima vendar kreditno pismo za vas, in če se vam zdi vse domaščena z novimi snovmi, ki sem jih zavžil. Izgubil sem bitko na španskem in poražen sem v Trstu, toda moje indijsko brodogojstvo je gotovo pridobilo galijone, moji pionirji v Mehiki so gotovo odkrili rudokope."

"Prav, jako prav, toda rana ostane in se pri prvi priliki zopet odpre."

"Ne, kajti jaz korakam z gotovostjo," nadaljuje Danglars z banalno zgovornostjo šarlatanovo, "ne, da bi bil uničen, bi bilo treba, da padejo tri vlade."

"Resnično, to se je že zgodilo."

"Zemlja bi več ne smela roditi!"

"Spomnite se seden debelih in sedem suhih krav."

"Ali morje bi se moralo posušiti kakor v Faraonovem času; toda so druga morja, ki ostanejo, in moje ladije bi se lahko izpremenile v karavne."

"Tem boljše, tisočkrat boljše, moj ljubi gospod Danglars," pravi Monte Cristo; "vidim, da sem se motil in je vaše premoženje že premoženje druge vrste."

izgubljeni denar z drugimi resničnimi špekulacijami nazaj. Kri, ki sem jo izgubil, je že domaščena z novimi snovmi, ki sem jih zavžil. Izgubil sem bitko na španskem in poražen sem v Trstu, toda moje indijsko brodogojstvo je gotovo pridobilo galijone, moji pionirji v Mehiki so gotovo odkrili rudokope."

"Prav, jako prav, toda rana ostane in se pri prvi priliki zopet odpre."

"Ne, kajti jaz korakam z gotovostjo," nadaljuje Danglars z banalno zgovornostjo šarlatanovo, "ne, da bi bil uničen, bi bilo treba, da padejo tri vlade."

"Resnično, to se je že zgodilo."

"Zemlja bi več ne smela roditi!"

"Spomnite se seden debelih in sedem suhih krav."

"Ali morje bi se moralo posušiti kakor v Faraonovem času; toda so druga morja, ki ostanejo, in moje ladije bi se lahko izpremenile v karavne."

"Tem boljše, tisočkrat boljše, moj ljubi gospod Danglars," pravi Monte Cristo; "vidim, da sem se motil in je vaše premoženje že premoženje druge vrste."

"Mislim, da lahko aspiriram na to čast," pravi Danglars s svojim stereotipnim smehljajem, ki napravi na Monte Crista isti vtis kakor oni medli meseci, katere slikajo slabi slikarji kot okrasek svojih razvalin. "Toda," pristavi da bi obrnil pogovor na drug predmet, "povejte mi vendar, kaj lahko storim za majorja Cavalcantija."

"O, kako hitite!" pravi Danglars in njegovo blede obličje se nasmehe.

"Vzemiva sedem mesecev," pravi Monte Cristo z istim glasom. "Povejte mi, če ste kdaj pomislili, da sedemkrat sedemnajststotisoč frankov znaša skoro dvanajst milijonov... Ne? Prav imate, kajti če bi v takih slučajih človek mislil na take stvari, bi nikdar ne tvegala svojega kapitala na ta način, ker je trgovcu ali bankirju denar to, kar je nam drugim ljudem naša koža. Imamo bolj ali manj lepo obleko, to je naš kredit, toda če človek umrje, ima samo svojo kožo, kakor ima trgovec ali bankir, če zapusti svoj poklic, le svojo resnično last, kar torej znaša pri vas največ pet do šest milijonov. Toda od teh petih ali šestih milijonov, ki tvorijo vaše resnično premoženje, izgubite skoro dve, ki zmanjšata vaše premoženje in vaš kredit, to se pravi, moj ljubi gospod Danglars, da je vaša koža odprta in pri tej rani krvavi jedna vaših žil, in če se to štirikrat ponovi, morate umreti. Toda ali potrebujete denarja, moj ljubi gospod Danglars? Ali želite, da vam ga posodim?"

"Kako slabo znate računati!" vsklikne Danglars, ki porabi vso svojo zvitost in si na vso moč prizadeva, da bi prikri, kaj se vrši v njegovi notranjosti. "Ze zdaj sem dobil

"Toda dajte mu denarja! Saj ima vendar kreditno pismo za vas, in če se vam zdi vse domaščena z novimi snovmi, ki sem jih zavžil. Izgubil sem bitko na španskem in poražen sem v Trstu, toda moje indijsko brodogojstvo je gotovo pridobilo galijone, moji pionirji v Mehiki so gotovo odkrili rudokope."

"Prav, jako prav, toda rana ostane in se pri prvi priliki zopet odpre."

"Ne, kajti jaz korakam z gotovostjo," nadaljuje Danglars z banalno zgovornostjo šarlatanovo, "ne, da bi bil uničen, bi bilo treba, da padejo tri vlade."

"Resnično, to se je že zgodilo."

"Zemlja bi več ne smela roditi!"

"Spomnite se seden debelih in sedem suhih krav."

"Ali morje bi se moralo posušiti kakor v Faraonovem času; toda so druga morja, ki ostanejo, in moje ladije bi se lahko izpremenile v karavne."

"Tem boljše, tisočkrat boljše, moj ljubi gospod Danglars," pravi Monte Cristo; "vidim, da sem se motil in je vaše premoženje že premoženje druge vrste."

"Mislim, da lahko aspiriram na to čast," pravi Danglars s svojim stereotipnim smehljajem, ki napravi na Monte Crista isti vtis kakor oni medli meseci, katere slikajo slabi slikarji kot okrasek svojih razvalin. "Toda," pristavi da bi obrnil pogovor na drug predmet, "povejte mi vendar, kaj lahko storim za majorja Cavalcantija."

"O, kako hitite!" pravi Danglars in njegovo blede obličje se nasmehe.

"Vzemiva sedem mesecev," pravi Monte Cristo z istim glasom. "Povejte mi, če ste kdaj pomislili, da sedemkrat sedemnajststotisoč frankov znaša skoro dvanajst milijonov... Ne? Prav imate, kajti če bi v takih slučajih človek mislil na take stvari, bi nikdar ne tvegala svojega kapitala na ta način, ker je trgovcu ali bankirju denar to, kar je nam drugim ljudem naša koža. Imamo bolj ali manj lepo obleko, to je naš kredit, toda če človek umrje, ima samo svojo kožo, kakor ima trgovec ali bankir, če zapusti svoj poklic, le svojo resnično last, kar torej znaša pri vas največ pet do šest milijonov. Toda od teh petih ali šestih milijonov, ki tvorijo vaše resnično premoženje, izgubite skoro dve, ki zmanjšata vaše premoženje in vaš kredit, to se pravi, moj ljubi gospod Danglars, da je vaša koža odprta in pri tej rani krvavi jedna vaših žil, in če se to štirikrat ponovi, morate umreti. Toda ali potrebujete denarja, moj ljubi gospod Danglars? Ali želite, da vam ga posodim?"

"Kako slabo znate računati!" vsklikne Danglars, ki porabi vso svojo zvitost in si na vso moč prizadeva, da bi prikri, kaj se vrši v njegovi notranjosti. "Ze zdaj sem dobil

"Toda dajte mu denarja! Saj ima vendar kreditno pismo za vas, in če se vam zdi vse domaščena z novimi snovmi, ki sem jih zavžil. Izgubil sem bitko na španskem in poražen sem v Trstu, toda moje indijsko brodogojstvo je gotovo pridobilo galijone, moji pionirji v Mehiki so gotovo odkrili rudokope."

"Prav, jako prav, toda rana ostane in se pri prvi priliki zopet odpre."

"Ne, kajti jaz korakam z gotovostjo," nadaljuje Danglars z banalno zgovornostjo šarlatanovo, "ne, da bi bil uničen, bi bilo treba, da padejo tri vlade."

"Resnično, to se je že zgodilo."

"Zemlja bi več ne smela roditi!"

"Spomnite se seden debelih in sedem suhih krav."

"Ali morje bi se moralo posušiti kakor v Faraonovem času; toda so druga morja, ki ostanejo, in moje ladije bi se lahko izpremenile v karavne."

"Tem boljše, tisočkrat boljše, moj ljubi gospod Danglars," pravi Monte Cristo; "vidim, da sem se motil in je vaše premoženje že premoženje druge vrste."

"Mislim, da lahko aspiriram na to čast," pravi Danglars s svojim stereotipnim smehljajem, ki napravi na Monte Crista isti vtis kakor oni medli meseci, katere slikajo slabi slikarji kot okrasek svojih razvalin. "Toda," pristavi da bi obrnil pogovor na drug predmet, "povejte mi vendar, kaj lahko storim za majorja Cavalcantija."

izgubljeni denar z drugimi resničnimi špekulacijami nazaj. Kri, ki sem jo izgubil, je že domaščena z novimi snovmi, ki sem jih zavžil. Izgubil sem bitko na španskem in poražen sem v Trstu, toda moje indijsko brodogojstvo je gotovo pridobilo galijone, moji pionirji v Mehiki so gotovo odkrili rudokope."

"Prav, jako prav, toda rana ostane in se pri prvi priliki zopet odpre."

"Ne, kajti jaz korakam z gotovostjo," nadaljuje Danglars z banalno zgovornostjo šarlatanovo, "ne, da bi bil uničen, bi bilo treba, da padejo tri vlade."

"Resnično, to se je že zgodilo."

"Zemlja bi več ne smela roditi!"

"Spomnite se seden debelih in sedem suhih krav."

"Ali morje bi se moralo posušiti kakor v Faraonovem času; toda so druga morja, ki ostanejo, in moje ladije bi se lahko izpremenile v karavne."

"Tem boljše, tisočkrat boljše, moj ljubi gospod Danglars," pravi Monte Cristo; "vidim, da sem se motil in je vaše premoženje že premoženje druge vrste."

"Mislim, da lahko aspiriram na to čast," pravi Danglars s svojim stereotipnim smehljajem, ki napravi na Monte Crista isti vtis kakor oni medli meseci, katere slikajo slabi slikarji kot okrasek svojih razvalin. "Toda," pristavi da bi obrnil pogovor na drug predmet, "povejte mi vendar, kaj lahko storim za majorja Cavalcantija."

"O, kako hitite!" pravi Danglars in njegovo blede obličje se nasmehe.

"Vzemiva sedem mesecev," pravi Monte Cristo z istim glasom. "Povejte mi, če ste kdaj pomislili, da sedemkrat sedemnajststotisoč frankov znaša skoro dvanajst milijonov... Ne? Prav imate, kajti če bi v takih slučajih človek mislil na take stvari, bi nikdar ne tvegala svojega kapitala na ta način, ker je trgovcu ali bankirju denar to, kar je nam drugim ljudem naša koža. Imamo bolj ali manj lepo obleko, to je naš kredit, toda če človek umrje, ima samo svojo kožo, kakor ima trgovec ali bankir, če zapusti svoj poklic, le svojo resnično last, kar torej znaša pri vas največ pet do šest milijonov. Toda od teh petih ali šestih milijonov, ki tvorijo vaše resnično premoženje, izgubite skoro dve, ki zmanjšata vaše premoženje in vaš kredit, to se pravi, moj ljubi gospod Danglars, da je vaša koža odprta in pri tej rani krvavi jedna vaših žil, in če se to štirikrat ponovi, morate umreti. Toda ali potrebujete denarja, moj ljubi gospod Danglars? Ali želite, da vam ga posodim?"

"Kako slabo znate računati!" vsklikne Danglars, ki porabi vso svojo zvitost in si na vso moč prizadeva, da bi prikri, kaj se vrši v njegovi notranjosti. "Ze zdaj sem dobil

"Toda dajte mu denarja! Saj ima vendar kreditno pismo za vas, in če se vam zdi vse domaščena z novimi snovmi, ki sem jih zavžil. Izgubil sem bitko na španskem in poražen sem v Trstu, toda moje indijsko brodogojstvo je gotovo pridobilo galijone, moji pionirji v Mehiki so gotovo odkrili rudokope."

"Prav, jako prav, toda rana ostane in se pri prvi priliki zopet odpre."

"Ne, kajti jaz korakam z gotovostjo," nadaljuje Danglars z banalno zgovornostjo šarlatan